



ΕΝΑΣ ΑΝΕΝΤΑΧΤΟΣ ΣΠΑΕΙ ΤΟ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΙΚΩΝ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

Ο Λουκιανός Κηλαηδόνης τραγουδάει για όλους...

ΓΙ' ΑΥΤΟ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ - Η ΒΡΑΔΙΑ ΘΡΙΑΜΒΟΥ ΣΤΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟ - «ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΚΑΛΕΣΩ ΣΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΝ κ. ΡΑΛΛΗ ΑΛΛΑ ΣΚΕΦΘΗΚΑ ΟΤΙ...» ΤΩΡΑ ΚΟΠΑΣΑΝ ΟΙ ΚΟΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΤΟΛΕΣ, ΛΕΕΙ Η ΜΑΝΟΥ



Γεμάτα τὰ βραχάκια τού Λυκαβηττού, γεμάτη και η πίστα, γεμάτα και τὰ καθίσματα, από νέους και μεγαλύτερους κάθε κοινωνικού επιπέδου. Η καυστική σάτιρα τής μικροαστικής νοοτροπίας που ασκείται από τόν Λουκιανό Κηλαηδόνη με τὰ τραγουδία του γίνεται αποδεκτή ακριβώς επειδή «ψυχαγωγεί».

Τετάρτη βράδυ στο Λυκαβηττό. Τό θέατρο καίμεσο και γεμάτο... αντιθέσεις. Τριμμένο μπλουζιέρ και οκουλαρίκι στο αυτί, δίπλα στο χονρό «Ρόλεξ» και στο ελαφρό φουσιανό κάποιος επώνυμος μπουτίκ. Νέοι ανήσυχτοι της εποχής — από αυτούς που με ευκολία τούς χαρακτηρίζουν γενικά... αναρχικούς — και ιδιοκίνητες μεταλλείων ή εφοπλιστές. Φτωχοί και πλούσιοι. Βουλευτές του ΚΚΕ, αλλά και σύζυγοι

υπονοργών της «Δεξιάς». Φοιτητές και εκφραστές του κατεστημένου της προχωρημένης κοιλότητας. Επώνυμοι της λεγόμενης καλής κοινωνίας και ανώνυμοι κάποιον ανοικτικού διαμερισματος, όλοι μαζί καθισμένοι στο έδαφος ή στις κερκίδες τού θεάτρου απόλαυναν μουσική και συμμετείχαν ζωντανά στή συναυλία τού συνθέτη - τροβαδούρου Λουκιανού Κηλαηδόνη. Μαζί του και η Αφροδίτη Μάνου.

Ήταν ένα σπάνιο σε ζωντάνια και επιτυχία καλλιτεχνικό γεγονός στην καλοκαιρινή Αθήνα. Ένα γεγονός γεμάτο κοινωνικές αντιθέσεις στις κερκίδες τού Λυκαβηττού, αντιθέσεις που συνυπήρξαν αρμονικά και που καλό θα είναι ν' απασχολήσουν σοβαρά τούς «στρατευμένους» συνθέτες τών πολιτικών τραγουδιών. Εκείνους που η ένταξη τους σε κάποιο συγκεκριμένο κομματικό χώρο σημαίνει προμολόγηση στο δρόμο της επιτυχίας...

«Ηταν ένα σπάνιο σε ζωντάνια και επιτυχία καλλιτεχνικό γεγονός στην καλοκαιρινή Αθήνα. Ένα γεγονός γεμάτο κοινωνικές αντιθέσεις στις κερκίδες τού Λυκαβηττού, αντιθέσεις που συνυπήρξαν αρμονικά και που καλό θα είναι ν' απασχολήσουν σοβαρά τούς «στρατευμένους» συνθέτες τών πολιτικών τραγουδιών. Εκείνους που η ένταξη τους σε κάποιο συγκεκριμένο κομματικό χώρο σημαίνει προμολόγηση στο δρόμο της επιτυχίας...

Τήν επιτυχία τού Λυκαβηττού ο Λουκιανός Κηλαηδόνης τήν απο-



Ο Λ. ΚΗΛΑΗΔΟΝΗΣ

1978. Τήν πίκρα και τή μοναξιά όλη τή ζούμε σήμερα. Η σάτιρα τών τραγουδιών μου, συνεχίζει, δέν διώχνει, αλλά προβληματίζει και ικανοποιεί και κάποια μαζοχιστικά ένστικτα που όλοι κλείνουμε μέσα μας. Ο φτωχός, ο ταλαίπωρος, ο διωγμένος ικανοποιούνται απ' τὰ τραγουδία μου. ο πλούσιος και ο εκμεταλλευτής ίσως προβληματίζονται εσωτερικά δέν προσβάλλονται πάντα για να κλείσουν τὰ αυτιά. Σ' αυτό βοηθάει η μουσική. είναι ζωντανή, χαρούμενη.

«Η δουλειά μου, προσθέτει, δέν είναι τεράστια σε πανελλαδική κλίμακα. Μπορεί, όμως, να μιλήσει σ' όλους τούς κατοπρωραίτους, ανεξάρτητα που είναι πολιτικά τοποθετημένοι. Στά τραγουδία μου κυριαρχεί τó ανθρώπινο, τó καθημερινό στοιχεία».

Τὰ τραγουδία τού Λουκιανού, προσθέτει η Αφροδίτη Μάνου, είναι ερεθίσματα καθημερινά που γίνονται δεκτά, που δέν καταπιέζουν αισθητικά ή πολιτικά τόν ακροατή τους.

ΜΕ ΤΟΝ κ. ΡΑΛΛΗ

Η συναυλία τού Κηλαηδόνη δέν οργανώθηκε από τόν ΕΟΤ. Δέν τó ζήτησε ο ίδιος. Απλώς ζήτησε να τού παραχωρηθεί τó θέατρο μία ημέρα που δέν θά ήταν δεσμευμένο από εκδηλώσεις τού Φεστιβάλ. Ίσως ήταν η καλύτερη λύση, λέει,

γιατί κάναμε και τήν κατάλληλη διαφημιστική προβολή, όπως εμείς νομίζαμε σωστά.

Αλλά σε μή ξεχνάμε ότι ο Λουκιανός Κηλαηδόνης οφείλει και ένα μέρος τής δημοτικότητάς του ... στον κ. Γεώργιο Ράλλη, ο οποίος από τó δημα τής Βουλής ως πρωθυπουργός και με τόν αυθρημισμό που τόν διακρίνει είχε πει σε μία συζήτηση γύρω απ' τὰ προβλήματα τών φοιτητών και τής Ανωτάτης Παιδείας: «Στίς αίθουσες διδασκαλίας, δέν πολυπαγαίνουν οι φοιτητές, ενώ τὰ παρτισιτισμικά προαύλια ακούσ απ' τὰ μεγάφωνα τόν Κηλαηδόνη...».

Ο συνθέτης, τότε, δέν είχε εκμεταλλευτεί τó γεγονός. Δέν ζήτησε τήν αυτοπροβολή. Πίστεψε τó ανθρώπινο λάθος. Λέει τώρα με τήν ευγένεια που τόν χαρακτηρίζει:

«Θά ήθελα να καλέσω τόν κ. Ράλλη στή συναυλία μου. Πόν σ στιγμή, τó σκέφθηκα, αλλά άλλαξα γνώμη. Αισθανόμουν άσχημα. Νομίζω ότι έπεσε θύμα κακής πληροφόρησης. Η πρόκλησή μου φοβάμαι ότι θά ήταν κάτι σαν πρόκληση. Σάν να έλεγα: Ναι, εγώ είμαι ο Κηλαηδόνης που κάνω συναυλίες στο Λυκαβηττό...»

ΠΑΝΤΑ ΕΚΤΟΣ

«Μικροαστικά» «Μαθήματα Πολιτικής Οικονομίας» και άλλες επιτυχίες. Παρ' όλα αυτά, λέει στα χρόνια τής «Νέας Δημοκρατίας»

πάντα, αισθανόμουν ότι ήμουν στο περιθώριο από πλευράς προβολής στα ραδιοηλεκτρονικά μέσα. Μετά τήν αναφορά τού ονόματός μου στή Βουλή από τόν τότε πρωθυπουργό κ. Γ. Ράλλη σχεδόν εξαφανίστηκα.

«Πρός Θεού, δέν αποδίδω καμία κακή πρόθεση στον κ. Ράλλη. Δέν ήταν σε θέση να ξέρει αν παίζονταν ή όχι τὰ τραγουδία μου και ούτε θά τόν ενδιέφερε κι όλας. Αλλά φαίνεται ορισμένοι ευπειθώνοι θά σκέφθηκαν ότι αφού δέν απέει στον πρωθυπουργό, μήν τόν παίζουμε εμείς απ' τó ραδιόφωνο να έχουμε τó κεφάλι μας ήσυχο...»

Η ίδια σχεδόν κατάσταση υπάρχει και τώρα. Λέει ο Λουκιανός. Δέν άλλαξαν και πολύ τὰ πράγματα για μένα, δέν παίζω απ' τó ραδιόφωνο με τή συχνότητα που ακούγονται άλλοι συνθέτες. Ίσως, τίς τελευταίες ημέρες, έπαιξαν σε μερικές εκπομπές τραγουδία μου λόγω τής επικαιρότητας τής συναυλίας.

ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Ο Λουκιανός Κηλαηδόνης, η Αφροδίτη Μάνου μαζί και ο Μητριάς έφυγαν χτες για 10ήμερη περίοδεια στην Κύπρο. Ο συνθέτης αποφεύγει τὰ πολυάνθρωπα σχήματα. Δέν είναι αντίθετος στα «ώσους», αλλά πιστεύει ότι δέν έχουμε παράδοση για τέτοιες εμφανίσεις στην Ελλάδα.

«Γι' αυτό προτιμώ, προσθέτει, τή στατική εικόνα, ώστε τó κέντρο δάρους να τó έχουν τὰ ίδια τὰ τραγουδία που είναι και τó ουσιαστικότερο μέρος τής δουλειάς μου. Γι' αυτό νομίζω ότι η φωνή τής Αφροδίτης Μάνου και η δικιά μου είναι αρκετά στοιχεία για μία καλή παράσταση».

Λουκιανός Κηλαηδόνης και Αφροδίτη Μάνου. Δύο νέοι, απλοί καθημερινοί άνθρωποι που αγωνίζονται μόνο τους να επιβληθούν σ' ένα χώρο που οι «στρατευμένοι» συνθέτες δέν αφήνουν πολλά περιθώρια. Εκείνος οικογενειαρχής, με δύο παιδιά, με καταβολές μικροαστικής οικογένειας τής Κυψέλης. Σπούδασε αρχιτεκτονική και έκτισε τó δόμο του στή μουσική. Εκείνη, ένα μελαγχολικό ζωντανό πρόσωπο, με κολώσση και ανθρωπιά, σφραγισμένο ίσως από τούς προβληματισμούς τής εποχής. Αγαπάει τή δουλειά της και αντιστέκεται ακόμη στα εμπορικά κυκλώματα.

Τά φώτα τού Λυκαβηττού έσβησαν τó βράδυ τής Τετάρτης. Ένα μουσικό ανθρώπων, επτά - οκτώ χιλιάδες περίπου, καθηθόρισαν τó δόμο, σιγά - σιγά. Μία «εξάουκουσα» και 500 «Μεσοσητές» κυλούσαν αναγὰ τούς ποσότητες τού λάφου. Δίπλα τους καθόριζαν δεκάδες μηχανάκια. «Τὰ τραγουδία μου μιλάνε για τά κοινωνικά φαινόμενα», λέει ο Κηλαηδόνης... Κ. ΚΕΚΚΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

Τό πρόβλημα ήταν ιδιαίτερα οξύ, συνεχίζει η Αφροδίτη Μάνου, μέχρι πριν από δύο χρόνια. Ήταν οι συναυλίες τών «στρατευμέ-

δίδει στον κορεσμό τού κοινού από τó πολιτικό τραγούδι. Φαίνεται, προσθέτει, ότι τὰ τραγουδία μου σήμερα δρέθηκαν στο μήκος κύματος που μιλάει περισσότερο στον κόσμο, από ό,τι τó